

JASLICE V GRECCIU IN EVHARISTIJA EVHARISTIČNI BOŽIČ

Kateheza v mesecu februarju 2024

I. Uvodna molitev *(Priloga 1)*

Pesem: Hvali svet Odrešenika ali Miza

MOLIMO JEZUSA

1: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: O Bog, ti si moj Bog, tebe iščem, po tebi žeja moja dušo; moje telo hrepeni po tebi na izsušeni, izčrpani zemlji brez vode.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: Vate sem zrl v svetišču, da bi videl tvojo moč in tvoje veličastvo; kajti tvoja dobrot je boljša kakor življenje, moje ustnice te bodo poveličevale.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: Slavil te bom vse svoje življenje, v tvojem imenu bom dvigal svoje roke.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: Z radostnimi ustnicami te hvalijo moja usta. Ti si mi namreč pomagal, radujem se v senci tvojih peruti. Tebe se oklepam z vso dušo, tvoja desnica me podpira.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: Kralj se bo veselil v Bogu, vsak, ki prisega nanj, se bo hvalil.

2: **Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.**

1: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

2: **Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.**

1: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu,

2: **pridite, molimo.**

II. Vsebina kateheze

(vsebina celotne kateheze, ki jo je pripravil in podal pater Robert Bahčič je za ogled in predvajanje dostopna na internetni strani ofs.si in si jo lahko ogledate ali pa si pomagata s spodnjim besedilom)

Jaslice v Grecciu in evharistija - evharistični božič

Najprej prisluhnimo besedam Tomaža Čelanskega, kako opiše pomen božiča v življenju sv. Frančiška Asiškega.

»Pred vsemi drugimi slovesnostmi je z neizrekljivo skrbjo obhajal božič Deteta Jezusa in imenoval praznik praznikov, dan, v katerem se je Bog, ki je postal majhen otrok, doжил na človeških prsih. Želel je, da bi ta dan bogati nasitili reveže in berače ter da bi voli in osli prejeli obilnejši obrok hrane in sena kot običajno.

»Če bi lahko govoril s cesarjem,« je rekel, ga bi prosil, naj izda splošni odlok, po katerem naj vsi, ki imajo možnost, po ulicah raztrosijo pšenico in zrnje, da bi ga na tako slovesni dan imele v izobilju ptice in zlasti sestre škrjanke.«

Bratom, ki so ga zbrani na kapitulju spraševali, katera krepost naredi človeka bližje Kristusu: »Vedite, – je odvrnil in skoraj razkril skrivnost svojega srca –, da je uboštvo posebna pot odrešenja. Njen sad je mnogovrsten, a poznajo jo le redki.« (2 Cel 151, 199 FF 787)

Videti in verovati: Frančišek Asiški in evharistija

Osnova za razumevanje Frančiškovega praznika božiča v Grecciu leta 1223 je besedilo Tomaža Čelanskega, ki je najstarejše besedilo o tem dogodku in ki je hkrati podlaga za vse ostale pisatelje in razlagalce. Predlagam, da si ga večkrat in počasi preberete in se zaustavite ob vsakem stavku. (1 Cel 84-87)

Tisto noč je Frančišek v majhnem mestecu Greccio želel pripraviti bdenje v revni votlini z navzočnostjo osla in vola: nad jaslimi so obhajali evharistijo, na majhnem prenosnem oltarju.

Frančišek svojemu prijatelju Janezu Veliti ne naroča, da postavi like, kipe, ampak samo to, da poustvari okolje votline iz Betlehema, z jaslimi, volom in oslom in da se bo nad jaslimi obhajala evharistija.

Najprej je potrebno povedati in podčrtati, da pri upodabljanju Jezusovega rojstva ločimo glede zamisli dva načina. Prvi način je zgodovinski dogodek, tako, kot se je utegnil zgoditi v Betlehemu. Drugi način pa je kot skrivnost, misterij. Zgodovinski način upodabljanja Jezusovega rojstva prikazuje Dete, kako leži povito v košari, to je zgodovinsko pojmovanje ali pa da leži na mizi ali oltarju, kar predstavlja mistično pojmovanje. Grški vzhod je že od 6. stoletja dalje, na svojih ikonah, predstavljal Novorojeno Dete, kako leži na mizi, oltarju ob volu in oslu in vse skupaj je postavljeno v votlino. Zahodnjaku je votlina bolj tuja, kakor Vzhodnjaku.

Prav mistična duhovna usmerjenost 13. in 14. stoletja je prinesla nov način prikazovanja Jezusovega rojstva. Osnova za to pa je bil sv. Frančišek Asiški s svojim praznovanjem Jezusovega rojstva v votlini blizu Greccia.

Tako torej razumemo tesno povezavo, ki jo Frančišek vidi med jaslimi in oltarjem, med Jezusom nekoč v Betlehemu in danes v evharistiji.

Očitno je, da v Grecciu zakrament Kristusovega telesa in krvi zaseda mesto, ki smo ga v naših jaslicah vajeni, da ga zavzema kip Deteta Jezusa: evharistija je ponovitev učlovečenja in v pripovedi Tomaža Čelanskega Frančišek jasno pove, da želi »s telesnimi očmi videti« Gospoda Jezusa v evharistiji, kot so ga lahko videli pastirji v betlehemiški votlini.

Poudarjena želja »videti s telesnimi očmi«, ne more biti brez pomena, da Frančišek v svojih spisih uporablja ta izraz (»videre corporaliter«) vedno v zvezi z evharistijo. Tako na primer zapiše v svoji Oporoki:

»Na tem svetu od najvišjega božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi; to namreč oni prejemajo in samo oni delijo drugim.« (FOp 10)

Evharistija torej ponuja možnost videti Gospoda s telesnimi očmi in tako podaljšuje skrivnost učlovečenja. Pomen božiča v Grecciu lahko poglobimo skozi besedilo Prvega opomina, ki med drugim razvija to temo odnosa med evharistijo in učlovečenjem.

Evharistija in učlovečenje v prvem opominu

Takoj se lahko zaustavimo pri vrsticah od 16 do 18, v katerih je vzporednica med evharistijo in učlovečenjem izrecno navedena:

«Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti. Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke.» (FOpom 1, 16-18)

Takoj opazimo vzporednico med sestopom s kraljevskih sedežev v telo Device, kar je dejansko učlovečenje, in sestopom iz Očetovega naročja na oltar v roke duhovnika, kar je evharistija. Skupni imenovalac, ki omogoča to soočenje med evharistijo in učlovečenjem, je Božja ponižnost, ki Frančiška nagovarja v obeh skrivnostih.

Preberimo celoten Prvi opomin, ki nam pomaga v stopiti v Frančiškovo perspektivo vere, do učlovečenja, kakor do evharistije.

Vera je tisti prehod od videnja do videnja in verovanja, ki se v tem besedilu ponovi štirikrat (v. 8 in 9, v. 20 in 21) in ki predstavlja temeljni argument tega opomina. Očitno to, da govorimo o veri, ne pomeni, da ne govorimo o evharistiji, kajti videli bomo, da je prav vera tista drža, ki jo je potrebno imeti do evharistije, kakor do učlovečenja.

Besedilo se prične s citatom iz Janezovega evangelija (Jn 14,6-9) o tem, kako je mogoče spoznati ali »videti« Očeta, kjer Jezus pravi: »Kdor vidi mene, vidi tudi mojega Očeta«.

Tej trditvi sledijo takoj druge (skoraj vse Janezove), za katere se zdi, da govorijo nasprotno, ker je Bog duh in ga nihče nikoli ni videl; opazimo igro govorjenja in nasprotnega govorjenja, z uporabo različnih citatov iz istega evangelija, ki služi prebuditvi pozornosti na osnovno temo: »Kako lahko nekdo spozna ali vidi Boga?« Kaj pomeni, da "kdor vidi Jezusa, vidi Očeta"? Tukaj prevladuje glagol videti.

Videti in verovati

Oba argumenta pravita, da je treba za to, da bi videli Boga, preiti od preprostega videnja do gledanja in verovanja, in predstavljata dve podobni ali vzporedni situaciji: situacijo Jezusovih učencev, ki so videvali človeka in morali videti in verovati, da je bil Božji Sin in naš položaj pred evharistijo, kjer vidimo kos kruha in moramo videti in verovati, da je to Kristusovo telo.

V obeh primerih je potrebno poudariti tisti prehod od preprostega videnja do videnja in verovanja, ki ni nič drugega kakor vera. Osrednji stavek (vv. 12-15) pojasnjuje, čeprav na nekoliko zagoneten način, kaj je skrivnost tega odlomka: skrivnost je Sveti Duh, ki prebujata vero v srcu vernika. Prisluhnjimo besedilu:

«Gospodov duh, ki prebiva v svojih vernih, je torej tisti, ki sprejema presveto Gospodovo telo in kri. Vsi drugi, ki nimajo od istega duha in si ju drznejo prejemati, si sodbo jedo in pijejo.» (FOpom 1, 12-13)

Dobesedno je tukaj navedeno, da ko smo deležni evharističnega obhajila, tega ne delamo mi, ampak Sveti Duh, ki prebiva v nas. Če razrešimo to nekoliko skrivnostno trditev, je rečeno, da če prejmemo evharistični kruh, ki ga ločimo od katere koli druge hrane in ga prepoznamo kot Gospodovo telo, se to zgodi, ker je Duh v naša srca vlil vero, tisto vero, ki nam omogoči prehod od videnja preprostega kruha do videnja in verovanja v tem kruhu Kristusovo navzočnost. Duh je torej tisti, ki vliva vero, ki je teološka krepost, torej Božji dar in ne sad človeškega dela.

Vernik nima posebnih videnj, ne vidi Dete Jezusa v monštranci in še naprej vidi kos kruha, tako kot nevernik, toda v tem kruhu mu vera omogoči, da prepozna Kristusovo telo.

Dejstvo, da Frančiškovo razmišljanje, v dveh razvojih prvega opomina, vleče vzporednico med tistimi, ki so videvali Gospoda v telesu, in nami, ki gledamo posvečeni kruh, priča o vzporednici med učlovečenjem in evharistijo, ki se na plastičen način dogaja na božični večer v Grecciu.

Ta tesna povezanost med učlovečenjem in evharistijo ima tudi zelo praktično posledico: tisti, ki se udeležujejo evharističnega slavlja, imajo vsak dan možnost vstopa v skrivnost učlovečenja. Zato nas Greccio spominja, da je vsak dan lahko božič. (Cesare Vaiani)

V Pismu celotnemu redu skoraj povzame te besede, ko omenja evharistijo in njeno tesno povezanost z učlovečenjem in lirično nadaljuje: »*Ves svet naj trepeče in nebo naj se raduje, kadar je na oltarju v duhovnikovih rokah Kristus, Sin živega Boga. O čudovita visokost in pretresljiva ljubeznivost! O vzvišena ponižnost! O ponižna vzvišenost, da se Gospod vesoljstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skrrije pod neznatnim koščkom kruha! Poglejte, bratje, ponižnost Boga in izlijte pred njim svoja srca; ponižajte se tudi vi, da vas bo povišal. Nič torej od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.*« (FPre 26-29; FF 221).

»Tu je torej povezava med Betlehemom in Grecciom: Frančiškova izkušnja pred betlehenskimi jaslmi ga je vodila k boljšemu razumevanju ponižnosti učlovečenja in njegove povezave z evharistijo, zato je Frančišek tudi nam želel pomagati, da sprejmemo ta izjemni in bistveni dar za naše krščansko življenje in to je storil s svojo običajno in zelo konkretno komunikacijsko sposobnostjo, ko je obhajal evharistijo v kontekstu, ko je ponovno združil jaslje, v katere je Devica Marija položila dete Jezusa, in oltar, na katerega duhovnik položi Kristusovo evharistično telo. In vse to je ponovno za nas.« (Francesco Patton, kustus Svete dežele)

»Frančišek je iz Greccia naredil novi Betlehem. Če je Betlehem fizično daleč, Betlehem vedno pripada Cerkvi. Po evharističnih jaslcah je vsak oltar novi Betlehem. Ni pomemben telesni dotik tistega, kar je ostalo od Kristusa ali Marije v Sveti deželi, saj je posvečena hostija živa in vedno obnovljena relikvija, ki v božični noči z več poudarki poudari skrivnost učlovečenja. Jaslice pomagajo uprizoriti tisto, kar evharistični zakrament nevidno izvršuje v spremenjenju, v transsubstanciaciji.« (Chiara Frugoni)

Pregovor v Grecciu pravi: »Greccian brez jaslic je Greccian samo na pol.«

Mi pa lahko mirno rečemo: »Kristjan, brez evharistije, je kristjan na pol.

III. Osebno delo

Vsak udeleženelec srečanja prejme list z besedilom za razmišljanje (Priloga 2), ki si ga sam v tihoti prebere, ga premišljuje in na drugo stran napiše molitev z naslovom: Hvalnica Jezusu v sveti evharistiji. Za to delo si vzemite 20 do 30 minut.

Po preteku časa za osebno delo skušajte ohraniti notranjo zbranost in nadaljujte z zaključno molitvijo. Vsa obvestila in ostale stvari lahko poveste po končani molitvi.

IV. Zaključna molitev

Križ

Taizejski spev: Bodi tu in čuj zdaj z menoj *(Priloga 3)* ali *katera druga po izbiri*

Litanije svete evharistije *(Priloga 3)*

Vsak udeleženec prebere svojo molitev z naslovom: Hvalnica Jezusu v sveti evharistiji

Evharistična pesem: Mogočno se dvigni *(Priloga 3)* ali *katera druga po izbiri*

Blagoslov z Najsvetejšim

Priloga 1 – Uvodna molitev

Pesem:

HVALI SVET ODREŠENIKA in pastirja zvestega,
hvali duša učenika, hvali svoj'ga ženina.

*Zdaj povzdigni srce svoje, jezik glasno naj zapoje,
čast in hvalo Jezusu, našemu Zveličarju.*

Jezus nas je močno ljubil je za nas življenje dal,
da bi se nihče ne izgubil, se za nas je daroval. *Odp.*

Preden se od tod je ločil, je zapustil nam v spomin,
Svoje je telo izročil v hrano nam sam Božji Sin. *Odp.*

To nam je nebeška mana, kruh življenja večnega,
to je prava dušna hrana in zaklad Zveličarja. *Odp.*

ali

MIZA OKROG nje so zbrani dvanajsteri in med njimi Jezus.

Na belem prtju je vino in kruh (2x).

To telo je moje kri za vas prelita, govori jim Jezus. V kruhu je Jezus in vinu je kri. (2x)

Ob oltarni mizi zbiramo se verni, takrat pride Jezus. Na sveti mizi je hrana z nebes. (2x)

MOLIMO JEZUSA

1: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: O Bog, ti si moj Bog, tebe iščem, po tebi žeja moja dušo; moje telo hrepeni po tebi
na izsušeni, izčrpani zemlji brez vode.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: Vate sem zrl v svetišču, da bi videl tvojo moč in tvoje veličastvo; kajti tvoja dobrota
je boljša kakor življenje, moje ustnice te bodo poveličevale.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: Slavil te bom vse svoje življenje, v tvojem imenu bom dvigal svoje roke.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: Z radostnimi ustnicami te hvalijo moja usta. Ti si mi namreč pomagal, radujem se v
senci tvojih peruti. Tebe se oklepam z vso dušo, tvoja desnica me podpira.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: Kralj se bo veselil v Bogu, vsak, ki prisega nanj, se bo hvalil.

2: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu, pridite, molimo.

1: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

2: **Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.**

1: Jezusa, našega Boga v najsvetejšem zakramentu,

2: pridite, molimo.

Priloga 2 – Premišljevanje

Betlehem. Tam se je pred tisoč dvesto leti rodilo Božje Dete. Kralj kraljev. A ne kralj v zlatih oblačilih. Teh ni maral. Raje je sprejel, da ga je Mati povila v skromne plenice. Ni si izbral kraljevske palače. On je revni Kralj. Raje je legel na seno v trdih jasliah. Ni ga varovala vojska ali stražarji s ščiti in sulicami. Raje je imel družbo preprostih neoboroženih pastirjev. Ni prišel v kraljevski moči ... Nag in brez orožja se je predal človeškim rokam, da bi čutil tako kot mi. Sklonil se je v našo zemeljsko revščino, da bi postal ubog z ubogimi, da bi lažje tolažil žalostne, obvezoval ranjene, da bi okusil bolečino, mraz ... Da bi lažje zavohal smrad gobavca in ga ozdravil. Zato si je neskončno veliki, vsemogočni Gospod izbral ponižnost in hotel imeti majhne ročice, saj v kraljevskih rokavicah ne bi začutil ranjene roke ... O sveto sočutje ... Zato se je naš Kralj odpovedal svoji volji ter postal majhen, nemočen, nezavarovan, ranljiv pred vladarji tega sveta. Zato, da bi nam bil blizu ... da bi se lahko srečal s človekom. S slepim beračem, z v duši strto in ljubezni žejno Samarijanko, z gobavcem, s hromim ... Zato je prišel med nas v trdoto jasli in izpostavljenost betlehemske votline. Biti majhen, to je tudi naša moč, naša zmaga, naš praznik srca ... Bratje, sestre, to iščimo tudi mi! O ponižna vzvišenost, o vzvišena ponižnost ... Zakaj je neskončno bogati postal ubog, zakaj se je neumrljivi rodil, da bi umrl, zakaj se je on, ki najbolje vodi svet, odpovedal svoji volji ... tega ne moremo razumeti. Prisluhnite svojemu srcu ... Edino srce vam lahko to pove! ... Ali ga slišite, kaj vam govori? Uboštvo ... Ponižnost ... Uboštvo ... Ponižnost ... Zakaj se je On, ki je Najmočnejši, dal ujeti v naše roke? Vsak dan se da ujeti v duhovnikove roke! Pri vsaki sveti maši se rodi v posvečenem kruhu. Pri vsaki sveti maši obhajamo božič.

Očitno je, da v Grecciu zakrament Kristusovega telesa in krvi zaseda mesto, ki smo ga v naših jaslicah vajeni, da ga zavzema kip Deteta Jezusa: evharistija je ponovitev učlovečenja in v pripovedi Tomaža Čelanskega Frančišek jasno pove, da želi »s telesnimi očmi videti« Gospoda Jezusa v evharistiji, kot so ga lahko videli pastirji v betlehemski votlini. Frančišek zapiše v svoji Oporoki: *»Na tem svetu od najvišjega božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi; to namreč oni prejemajo in samo oni delijo drugim.«* (FOp 10) Evharistija torej ponuja možnost videti Gospoda s telesnimi očmi in tako podaljšuje skrivnost učlovečenja.

Takoj se lahko zaustavimo pri prvem opominu - vrsticah od 16 do 18, v katerih je vzporednica med evharistijo in učlovečenjem izrecno navedena: *»Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti. Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke.«* (FOpom 1, 16-18)

V Pismu celotnemu redu omenja evharistijo in njeno tesno povezanost z učlovečenjem in lirično nadaljuje: *»Ves svet naj trepeče in nebo naj se raduje, kadar je na oltarju v duhovnikovih rokah Kristus, Sin živega Boga. O čudovita visokost in pretresljiva ljubeznivost! O vzvišena ponižnost! O ponižna vzvišenost, da se Gospod vesoljstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skrije pod neznatnim koščkom kruha! Poglejte, bratje, ponižnost Boga in izlijte pred njim svoja srca; ponižajte se tudi vi, da vas bo povišal. Nič torej od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.«* (FPre 26-29; FF 221).

Pregovor v Grecciu pravi: »Greccian brez jaslic je Greccian samo na pol.«

Mi pa lahko mirno rečemo: »Kristjan, brez evharistije, je kristjan na pol.

HVALNICA JEZUSU V SVETI EVHARISTIJI
(po prebranem besedilu napišite svojo molitev)

Priloga 3 – Zaključna molitev

Taizejski spev: BODI TU in čuj zdaj z menoj, čuj zdaj in moli, čuj zdaj in moli.
(nekajkrat ponovimo)

LITANIJE V ČAST PRESVETE EVHARISTIJE

Gospod, usmili se. Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se. Kristus, sliši nas.
Kristus, usliši nas.

Bog Oče nebeški. **Usmili se nas.**
Bog Sin, Odrešenik sveta.
Bog, Sveti Duh.
Sveta Trojica, en sam Bog.

Presveta evharistija. **Molimo te.**
Neizrekljivi dar Očeta.
Znamenje najvišje Sinove ljubezni.
Čudež ljubezni Svetega Duha.
Blagoslovljeni sad Device Marije.
Zakrament Kristusovega telesa in krvi.
Zakrament, ki je ovekovečil daritev na križu.
Zakrament nove in večne zaveze.
Spomin našega odrešenja.
Daritev hvale in zahvale.
Daritev pokore in sprave.
Prebivališče Boga med ljudmi.
Jagnjetova svatbena gostija.
Živi kruh, ki je prišel iz nebes.
Skrivna mana, polna sladkosti.
Pravo velikonočno Jagnje.
Krona duhovnikov.
Zaklad vernih.
Popotnica potujoče Cerkve.
Pomoč v naših vsakdanjih slabostih.
Zdravilo nesmrtnosti.
Skrivnost vere.
Opora upanja.
Vez ljubezni.
Znamenje edinosti in miru.
Vrelec čistega veselja.
Zakrament, iz katerega rastejo device.
Zakrament moči in rodovitnosti.
Predokus nebeške gostije.
Poroštvo našega vstajenja.
Poroštvo prihodnje slave.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta. **Prizanesi nam o, Gospod**
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta. **Usliži nas, o Gospod**
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta. **Usmili se nas**

Kruh iz nebes si nam podelil.
Ki ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

Gospod Jezus Kristus, v čudovitem zakramentu svete evharistije si nam zapustil spomin svojega trpljenja in vstajenja. Naj svete skrivnosti tvojega Telesa in Krvi častimo z živo vero, da bomo prejeli vedno več sadov tvojega odrešenja, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Pesem:

MOGOČNO SE DVIGNI nam spev iz srca, v pozdrav Rešeniku vladarju sveta.
Kristus kralj, Kristus zmagaj, v hostiji sveti nam gospoduj *(2x)*.
Darujemo vdano ti svoje srce, dejanja, besede, vse misli, želje. *Odp.*
Poživi nam vero v presveto skrivnost, večerje nebeške vseh svetih radost.
Utrdi zveličar nam upanje zdaj, po rešnjem telesu obetaš nam raj. *Odp.*
Ljubezen gorečo nam v srcih prižgi, do hostije svete, do rešnje krvi. *Odp.*